

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 septembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Talpă Boris, Daguța Sergiu, Eremciuc Ghenadie, Miron Aliona,

judecând recursurile declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana și de către avocatul Donica Victoria în numele părții vătămate Xxxx, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2022, în cauza penală în privința lui

Postica Sergiu xxxx

Rîbca Igor xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.06.2015 – 26.12.2018;

Instanța de apel: 23.01.2019 – 05.05.2022;

Instanța de recurs: 11.08.2022 – 19.09.2023.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi, sediul Central din 26 decembrie 2018, Postica Sergiu și Rîbca Igor au fost achitați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.166¹ alin.(2) lit. a), c), e) Cod penal, din motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că potrivit rechizitoriului Postică Sergiu și Rîbca Igor se învinuiesc în aceia că, fiind angajați ai IP Anenii Noi și fiind persoane publice conform art.123 alin.(2) Cod penal, exercitând atribuțiile unei autorități publice, contrar art.3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, art.24 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, art.1-4, 18 alin.(1), (2), art.21 lit. a), art.26 alin.(1), lit. a), i), n) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, pct. 16 lit. a), b) din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 481 din 10.05.2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, la 08.04.2014 între orele 09:00 și 15:00, fiind în incinta sectorului de poliție din s. Hîrbovăț, în lipsa reprezentantului legal al minorului, iau solicitat minorului Xxxx să recunoască furtul din biserică care a avut loc în noaptea de 07 spre 08 aprilie 2014. Din cauza că, minorul a refuzat recunoașterea vinovăției, Rîbca Igor împreună cu Postică Sergiu l-au maltratat, lovindu-l cu palmele în regiunea capului, după care i-au aplicat lovituri cu pumnii în regiunea toracelui, provocându-i astfel dureri fizice.

Astfel, acțiunile lui Postică Sergiu și Rîbcă Igor au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art.166¹ alin.(2) lit. a), c), e) Cod penal, după indicii calificativi: cauzarea intenționată de către o persoană publică a unei dureri sau a suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, săvârșite cu bună-știință asupra unui minor, de două sau mai multe persoane, de o persoană cu funcție de răspundere.

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Rîbcă Igor să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.166¹ alin.(2) lit. a), c), e) Cod penal, și să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1 000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe o durată de 7 ani, Postică Sergiu să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.166¹ alin.(2) lit. a), c), e) Cod penal, și să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1 000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe o durată de 7 ani.

În motivarea apelului a invocat, că prima instanță a dat o apreciere eronată probelor cercetate, punând la baza sentinței declarațiile inculpaților, ignorând astfel probele acuzării, din care motiv consideră că este greșită concluzia primei instanțe precum că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.166¹ alin.(2) lit. a), c), e) Cod penal.

A indicat acuzarea, că nu poate fi considerată ca plauzibilă constatările instanței precum că, lui Rîbca Igor nu i-a fost adus la cunoștință ordonanțele și raporturile de expertiză medico-legală din 14.04.2014 nr. 051/D și respectiv expertiza medico-legală din 18.07.2014 nr. 686, întrucât calitatea de învinuit a lui Rîbca Igor în cauza penală a survenit mai târziu timpului întocmirii acestor acte, totodată ultimul a luat cunoștință de ele și a avut posibilitatea de a contesta unele prevederi în momentul când a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale.

3.1. Avocatul Vieru Vadim în numele reprezentantului legal al părții vătămate minore Xxxx, Erhan Lilia, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații Postică Sergiu și Rîbcă Igor să fie condamnați în baza comiterii infracțiunii prevăzute de art.166¹ alin.(2) lit. a), c), e) Cod penal.

În motivarea apelului a indicat, că declarațiile minorului și ale martorilor sunt confirmate prin raportul de expertiză medico-legală și extrasul din fișa medicală nr. 1729 (efectuată conform prevederilor Protocolului de la Istanbul) întocmită de Centrul de Reabilitare a Victimelor Torturii „Memoria” care conține investigații medicale și psihologice realizate în privința părții vătămate minore, Xxxx a fost constatat starea pacientului este în corelare cu traumele relatate.

A precizat, că rezultatele examinării clinice și testărilor psihologice confirmă prezența simptoamelor post-traumatice, care afectează mai multe domenii ale vieții părții vătămate. Starea lui psiho-emoțională rămâne instabilă, cu agravări frecvente, îndeosebi în situații de stres. Din acest motiv, el necesită monitorizare continuă și asistență complexă de durată, pentru a diminua consecințele evenimentelor traumatizante și pentru a preveni posibile agravări ale stării de sănătate. Se recomandă de asemenea investigare periodică în dinamică, pentru identificarea altor consecințe, care ar putea apărea în timp.

Totodată, a precizat că constatările CRVT „Memoria” sunt confirmate și prin raportul de expertiză psihiatrico-legală nr. 452 din 14.05.2015 prin care s-a constatat că, la momentul examinării Xxxx prezintă tulburare de stres post-traumatic. Tulburare organică de personalitate, sindrom anxios-depresiv. Constatările psihologice ale minorului Xxxx sunt în concordanță cu pretinsa tortură.

Prin urmare, a menționat că conform raportului de expertiză medico-legală din

14.04.2014 nr. 051/D pe numele lui Xxxx, s-a depistat trei echimoze în regiunea feței pe stânga care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect dur contodont cu suprafață de interacțiune limitată și se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Cu referire la declarațiile inculpaților, aceștia confirmă următoarele circumstanțe importante, care pot fi calificate ca și tratament inuman și degradant: vizita la domiciliu, reținerea de facto, escortarea la postul de poliție, realizarea acțiunilor operative în privința unui minor, fără participarea unui psiholog sau cel puțin al rudelor, acțiuni care au fost comise în privința unei persoane minore, din o familie social vulnerabilă, și care pot fi calificate ca și tratament inuman sau degradant. Restul versiunilor expuse de inculpați sunt cu titlu de apărare.

Cu referire la declarațiile altor martori ai apărării, consideră că declarațiile acestora sunt irelevante, având în vedere că aceștia nu au fost martori care au observat acțiunile de maltratare și în mare parte, au făcut doar unele presupuneri și declarații tendențioase care au avut drept scop discreditarea imaginii părții vătămate, decât comunicarea unor fapte importante pentru organul de urmărire penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2022, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței primei instanțe.

4.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia privind achitarea inculpaților Postică Sergiu și Rîbcă Igor, de sub învinuirea înaintată în baza art.166¹ alin.(2) lit. a), c) e) Cod penal, din motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a menționat, că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept care ar impune casarea sentinței de achitare adoptată în privința inculpaților Postică Sergiu și Rîbcă Igor învinuiți de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.166¹ alin.(2) lit. a), c) e) Cod penal, or, prima instanță în sentință corect și-a motivat soluția, luând în considerație probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, fiind respectate prevederile art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, apreciindu-le corect în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

Examinând probatoriul administrat, instanța de apel a constatat că acuzarea a pus la baza învinuirii lui Postică Sergiu și Rîbcă Igor, următoarele probe: declarațiile părții vătămate xxx, declarațiile martorilor Erhan Lilia, Telembici Larisa, Calmîc Valentina, Nercaș Victor, Berzoi Andrei și Parnov Gheorghe, cât și documente acumulate în cadrul urmăririi penale: raportul de expertiză psihiatrico-legală nr. 452 din 14.05.2015 prin care s-a constatat că, la momentul examinării Xxxx prezintă tulburare de stres post-traumatic. Tulburare organică de personalitate, sindrom anxios-depresiv. Constatările psihologice ale minorului Xxxx sunt în concordanță cu pretinsa tortură (f.d.75, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 051/D din 14.04.2014 prin care la Xxxx s-a depistat trei echimoze în regiunea feței pe stânga care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect dur contodont cu suprafața de interacțiune limitată și se califică ca vătămări corporale neînsemnate (f.d.62, vol. I).

Prin urmare, analizând probele menționate, instanța de apel a conchis că acestea nu demonstrează vinovăția inculpaților Postică Sergiu și Rîbcă Igor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.166¹ alin.(2) lit. a), c) e) Cod penal, iar în acest sens, prima instanță a făcut o apreciere corectă a probatoriului administrat, concluzionând just că fapta incriminată lui Postică Sergiu și Rîbcă Igor, nu întrunește elementele infracțiunii de cauzarea intenționată

de către o persoană publică a unei dureri sau a suferinței fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, săvârșite cu bună-știință asupra unui minor, de două sau mai multe persoane, de o persoană cu funcție de răspundere.

În ceea ce privește declarațiile părții vătămate Xxxx și declarațiile martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești și declarațiile inculpaților, instanța de apel a indicat că de către organul de urmărire penală nu au fost înlăturate contradicțiile esențiale dintre declarațiile acestora, iar prin urmare nu a fost confirmată acuizarea adusă inculpaților.

În acest sens, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorilor Berzoi Andrei, Nercaș Victor, Telebici Larisa și a reprezentantului legal al părții vătămate Erhan Lilia, întrucât acestea nu coroborează cu declarațiile părții vătămate Xxxx, deoarece acestea fac referire la circumstanțele de fapt descrise de terțe persoane din satul Hîrbovăț (din auzite, zvonuri) sau la acelea descrise de însăși partea vătămată minoră care susținea și povestea acestora că a fost maltratată la sectorul de poliție.

Instanța de apel a menționat, că potrivit rechizitoriului, inculpaților Postica Sergiu și Rîbca Igor li s-au incriminat fapta prevăzută de art.166¹ alin.(2) lit. a), c), e) Cod penal precum că, dânșii fiind colaboratori de poliție, angajați ai IP Anenii Noi, au maltratată minorul xxx, lovindu-l cu palmele în regiunea capului și apoi i-au aplicat lovituri cu pumnii în regiunea toracelui, provocându-i astfel dureri fizice.

Astfel, instanța de apel a precizat că din probele cercetate pe parcursul cercetării judecătorești, nu a fost demonstrat faptul că, inculpații Postica Serghi și Rîbca Igor l-au maltratată pe minorul Xxxx, prin lovituri cu palmele în regiunea capului și lovituri cu pumnii în regiunea toracelui, or, rapoartele de expertiză prezentate instanței de judecată conțin concluzii contradictorii cu declarațiile părții vătămate, concluzii incerte cu referire la cele depistate, din care motive, acestea nu pot sta la baza unei sentințe de condamnare.

În acest sens, instanța de apel a precizat că reieșind din conținutul rapoartelor de expertiză, acestea prezintă contradicții și anume că, cele depistate au fost cauzate prin pretinsele acțiuni ilegale ale inculpaților Postica Serghi și Rîbca Igor, or, reieșind din actul de învinuire s-a indicat că, minorul Xxxx a suportat lovituri cu palmele în regiunea capului și lovituri cu pumnii în regiunea toracelui, însă în regiunea toracelui, careva leziuni sau vătămări prin aceste raporturi nu au fost constatate, iar pretinsele lovituri cu palmele în regiunea capului la fel nu se confirmă prin aceste raporturi de expertiză, fiindcă acestea se contrazic între ele. Pe de o parte se menționează că, la minorul Xxxx s-au depistat trei echimoze în regiunea feții pe stînga, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată, pe de altă parte că, partea vătămată minoră a suferit un traumatism cranio-cerebral acut ce a fost tratat prin internarea sa în IMSP Institutul Mamei și Copilului, fără a fi specificată gravitatea vătămării și cauzele ei.

Instanța de apel a menționat că rapoartele de expertiză în cauză, nu pot avea pentru instanța de judecată o putere probatorie prestabilită și reieșind din coroborarea concluziilor formulate în actele de expertiză cu declarațiile părților și participanților audiați în ședință de judecată, iar, în acțiunile inculpaților Postica Sergiu și Rîbca Igor nu se stabilește întregirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.166¹ alin.(2) lit. a), c), e) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a reținut că o sentință de condamnare nu poate fi pronunțată doar în temeiul declarațiilor făcute de partea vătămată Xxxx, fără ca această versiune să fie confirmată și să se afle în coroborare cu alte probe obținute de organul de urmărire penală cu respectarea prevederilor legale, întrucât declarațiile părții vătămate nu coroborează cu celelalte probe administrate de acuzatorul de stat, fiind constatate inclusiv și contradicții dintre declarațiile părții vătămate și raportul de expertiză medico-legală nr. 051/D din 14.04.2014 și raportul de expertiză psihiatrico-legală nr. 452 din 14.05.2015.

Cu referire la alegațiile apelanților referitor la faptul că, declarațiile părții vătămate și ale martorilor sunt confirmate prin raportul de expertiză psihiatrico-legală nr. 452 din 14.05.2015, prin raportul de expertiză medico-legală și extrasul din fișa medicală nr. 1729 întocmită de Centrul de Reabilitare a Victimelor Torturii „Memoria”, prin care s-a constatat că, la momentul examinării Xxxx prezintă tulburare de stres post-traumatic. Tulburare organică de personalitate, sindrom anxios-depresiv. Constatările psihologice ale minorului Xxxx sunt în concordanță cu pretinsa tortură, instanța de apel a reiterat că concluziile expuse în raportul menționat nu confirmă pertinenta și concludența declarațiilor părții vătămate, sub aspectul că, inculpații Postica Sergiu și Rîbca Igor au comis faptele prejudiciabile îndreptate spre partea vătămată.

5. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În argumentarea recursului menționează, că instanța de apel nu a răspuns motivat la fiecare argument invocat în cererea de apel, având în vedere că acuzarea, a criticat în cererea de apel modalitatea în care prima instanță a apreciat probele administrate, însă instanța de apel nu s-a expus asupra acestor aspecte.

În continuare, recurentul indică instanța de apel, la baza deciziei de achitare a pus doar declarațiile de autoapărare ale inculpaților, interpretând greșit probele pe care le-a prezentat acuzarea în sprijinul învinuirii lui Postica Sergiu și Rîbca Igor de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.166¹ alin.(2) lit. a), c), e) Cod penal.

Mai mult, indică că instanța de apel nu și-a motivat aprecierea critică a probelor acuzării și s-a limitat la o expunere succintă și pur teoretică a semnelor subiective și obiective ale componenței de infracțiune prevăzute de art.166¹ alin.(2) lit. a), c), e) Cod penal, fără a examina corespunderea între semne și acțiunile inculpaților.

Susține, că în cazul în care instanța de apel nu a fost de acord cu aprecierea probelor prezentate de partea acuzării și a ajuns la concluzia menținerii achitării inculpaților de sub învinuirea înaintată în baza art.166¹ alin.(2) lit. a), c), e) Cod penal, urma să dezvăluie această concluzie și să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza deciziei de achitare, fapt care la caz nu a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

A elucidat conținutul probelor acuzării și a punctat că instanța de apel nu a efectuat o analiză amplă a acestora, ce ar fi conformă cu regulile de apreciere a probelor, prevăzute de art.101 Cod de procedură penală.

La caz, instanța de apel greșit a apreciat critic declarațiile părții vătămate Xxxx cât și a martorului acuzării Nercaș Victor, fără a argumenta considerentele care a determinat de a menține o soluție de achitare a inculpaților.

De asemenea, susține că instanța de apel urma să aprecieze critic declarațiile inculpaților, or acestea nu coroborează cu probe din dosar prezentate de acuzare în sprijinul învinuirii.

Susține acuzarea, că omisiunea de a se expune motivat asupra argumentului invocat în cererea de apel cu privire la modalitatea de apreciere a probelor, echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

5.1. Avocatul Donica Victoria în numele părții vătămate minore Xxxx, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs, solicită casarea deciziei casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cererii de recurs invocă temeuri similare ca și în cererea de apel, menționând totodată faptul că, declarațiile minorului și ale martorilor sunt confirmate prin raportul de expertiză medico-legală și extrasul din fișa medicală nr.1729 (efectuată

conform prevederilor Protocolului de la Istanbul) întocmită de Centrul de Reabilitare a Victimelor Torturii „Memoria” care conține investigații medicale și psihologice realizate în privința părții vătămate minore, Xxxx, a fost constatat că starea pacientului este în corelare cu traumele relatate.

La fel, rezultatele examinării clinice și testărilor psihologice confirmă prezența simptomelor post-traumatice, care afectează mai multe domenii ale vieții părții vătămate. Starea lui psiho-emoțională rămâne instabilă, cu agravări frecvente, îndeosebi în situații de stres. Din acest motiv, el necesită monitorizare continuă și asistență complexă de durată, pentru a diminua consecințele evenimentelor traumatizante și pentru a preveni posibile agravări ale stării de sănătate. Se recomandă de asemenea investigare periodică în dinamică, pentru identificarea altor consecințe, care ar putea apărea în timp.

Susține apărarea că analizând declarațiile inculpaților, aceștia confirmă circumstanțe importante, ce pot fi calificate ca prezența unui tratament inuman și degradant: vizita la domiciliu, reținerea, escortarea la postul de poliție, realizarea acțiunilor operative în privința unui minor, fără participarea unui psiholog sau cel puțin al rudelor, acțiuni care au fost comise în privința unei persoane minore, dintr-o familie social vulnerabilă, care pot fi calificate ca și tratament inuman, degradant.

Restul versiunilor expuse de inculpați sunt cu titlu de apărare, la fel ca și declarațiile unor martori ai apărării, care sunt irelevante, având în vedere că aceștia de fapt nici nu au fost martori care să fi observat acțiunile de maltratare. În mare parte, martorii respectiv au făcut doar unele presupuneri și declarații tendențioase care au avut drept scop discreditarea imaginii părții vătămate, decât comunicarea unor fapte importante pentru organul de urmărire penală.

6. Judecând recursurile declarate, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată concluzionează că acestea urmează a fi admise din considerentele ce succed.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum rezultă din conținutul cererilor de recurs declarate în speță, acestea sunt bazate pe temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recursuri și temeiurilor de casare nominalizate, Completul de judecată constată că criticile aduse de către titularii cererilor de recursuri și-au găsit confirmare în speța dedusă judecății, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată.

În acest context, Completul de judecată menționează că conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate, hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Analizând motivele aduse de către recurenți, Completul de judecată subliniază, că în cazul în care instanța de apel nu a fost de acord cu probele prezentate de către procuror, atunci aceasta urma să dezvăluie soluția adoptată și să își expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a circumstanțelor cauzei penale, lăsând fără justă apreciere probatoriul administrat pe cauză.

Potrivit rigorilor impuse de prevederile art.art.414, 417 Cod de procedură penală, în partea descriptivă a deciziei instanța de apel urma să desfășoare analiza probelor pe care s-a bazat la adoptarea deciziei, cu indicarea motivelor care au stat la baza pronunțării unei asemenea soluții și din care considerente ele urmează a fi reapreciate, admise ori respinse ca probe.

Completul de judecată, reținând prevederile art.art.100 alin.(4), 101 alin.(1) - (4) Cod de procedură penală, remarcă că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera probele, dar și de a expune esența acestor și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Contrar dezideratelor enunțate, Completul de judecată atestă că instanța de apel a criticat probele acumulate de către organul de urmărire penală în susținerea învinuirii, la rândul său instanța de apel, a omis să facă o analiză a fiecărei probe separat, iar apoi să le aprecieze în cumul prin coroborare.

Astfel, Completul de judecată constată că, la adoptarea soluției, nu au fost elucidate fapte importante pentru soluționarea justă a cauzei date, nu sa pătruns în esența învinuirii și nici nu sa apreciat corespunzător faptele inculpaților, doar apreciind critic declarațiile părții vătămate minore.

În acest sens, Completul de judecată notează că potrivit raportului de expertiză medico-legală din 14 aprilie 2014 nr.051/D, pe numele lui Xxxx, s-au depistat trei echimoze în regiunea feții pe stânga, produse prin acțiunea traumatică a unui obiect dur contondent cu suprafață de interacțiune limitată și se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Totodată, conform extrasului din fișa medicală nr.1729 minorul Xxxx acuză dureri și hiperemie în regiunea temporală stânga și a ochiului stâng, dureri în regiunea sternului, cefalee intense, amețeli, senzație de greață.

Urmează de reținut faptul că, pe data de 10 aprilie 2014, fiind internat în IMSP Institutul Mamei și Copilului și supus unor investigații complexe, minorul Xxxx a fost diagnosticat cu traumatism craniu-cerebral acut.

Cu toate acestea, atât instanța de fond cât și instanța de apel au pus la îndoială conținutul rapoartelor de expertiză prezentate prin faptul că se contrazic.

În acest context, este de menționat faptul că raportului de expertiză medico-legală din 14 aprilie 2014, a fost efectuat de către medical legist la simpla examinare corporală a minorului, iar traumatismul craniu-cerebral acut a fost stabilit în urma investigațiilor suplimentare, în urma internării minorului.

Cu referire la alegațiile instanței de apel precum că acuzarea nu a prezentat suficiente probe pentru a demonstra vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunii prevăzute de art.166¹ alin.(2) lit. a), c), e) Cod penal, Completul de judecată indică că acestea la fel urmează a fi apreciate critic, or de către acuzare au fost acumulate un șir de probe pertinente, concludente și utile, care demonstrează contrariu celor invocate de către instanța de apel, cum ar fi: declarațiile părții vătămate minore Xxxx; declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate Erhan Lilia; declarațiile martorilor Dogari Valeriu, Telembeci Larisa, Nercaș Victor, Oltu Petru, Calmîc Pavel, Lungu Mihail, Dogari Valeriu, Delipovici Igor și Parnov Gheorghe, precum și mijloacele de probă: ordonanța de pornire a urmăririi penale din 10 aprilie 2014 (f.d.1); proces-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 09 aprilie 2014 (f.d.2); planșă fotografică (f.d.18-20); copia sentinței Judecătorei Anenii Noi din 10 noiembrie 2014 prin care Boț Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) Cod penal, privind comiterea furtului din biserica satul Hîrbovăț la 07 aprilie 2014 (f.d.51); raportul de constatare medico-legală nr.120 din 09 aprilie 2014 (f.d.54); proces-verbal de anunțare despre dispunerea expertizei (f.d.57-58); raportul de expertiză medico-legală din 14 aprilie 2014 nr.051/D, potrivit căruia pătimitului i s-au depistat trei echimoze în regiunea feții pe stânga care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect dur contondent cu suprafața de interacțiune limitată și se califică ca vătămări corporale neînsemnate (f.d.59); proces-verbal de comunicare a raportului de expertiză (f.d.61); expertiza psihiatrică-legală ambulatorie nr.686 din 18 iulie 2014 (f.d.66); raportul de expertiză psihiatrică-legală, nr.452 din 14 mai 2015, potrivit căruia s-a constatat că, la momentul examinării Xxxx prezintă tulburare de stres post-traumatic.

La fel, Completul de judecată consideră relevante la caz și constatările Centrului de Reabilitare a Victimelor Torturii „Memoria” recunoscute de CEDO ca fiind pertinente și concludente prin prisma jurisprudenței în cauzele: Colibaba vs. Moldova (nr.29089/06), §18-19; Taraburca vs. Moldova (nr.18919/10), §29, Buhaniuc vs. Moldova (nr. 56074/10), §15, etc.

De asemenea, constatările Centrului de Reabilitare a Victimelor Torturii „Memoria” sunt confirmate inclusiv de procesul de audiere a părții vătămate, unde chiar dacă acesta se afla izolat în camera de audiere a minorilor, acesta a manifestat un comportament stresat și anxios.

În acest sens, Completul de judecată evidențiază că constatările menționate supra sunt confirmate și prin raportul de expertiză psihiatrică-legală nr.452 din 14 mai 2015 prin care s-a constatat că, la momentul examinării Xxxx prezintă tulburare de stres post-traumatic, tulburare organică de personalitate, sindrom anxios-depresiv.

În concluzie, în baza probelor sus-menționate, Completul de judecată conchide că, instanța de apel incorect a motivat că, de către acuzare, nu au fost acumulate suficiente probe, care ar confirma prezența unei fapte infracționale.

Subsecvent, Completul de judecată notează că, instanța de apel neargumentat a dat o apreciere critică declarațiilor martorilor Berzoi Andrei, Nercaș Victor, Telembici Larisa și a reprezentantului legal al părții vătămate Erhan Lilia, fără a descrie explicit considerentele care au determinat de a menține o soluție de achitare a inculpaților.

Totodată, Completul de judecată reține că alegațiile instanței de apel potrivit cărora lui Rîbca Igor nu i-a fost adus la cunoștință ordonanțele și raportul de expertiză medico-legală din 14 aprilie 2014 nr.051/D cât și raportul de expertiză medico-legală din 18 iulie 2014 nr.686, nu pot fi luate în considerație, deoarece ultimul a luat cunoștință cu ele și a avut posibilitatea de a le contesta în momentul când a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale.

În consecință, Completul de judecată atestă că instanța de apel nu a cercetat minuțios probele prezentate de partea acuzării ce urmau a fi cercetate și apreciate la justa lor valoare, astfel că toate elementele de fapt să aibă o relevanță juridică, iar prin această inactivitate instanța de apel a provocat o stare de incertitudine și neclaritate cu privire la soluția adoptată, or probele acuzării au fost doar enumerate și indicate, iar criticile invocate de către instanța de apel se axează în exclusivitate doar pe unele argumente preluate selectiv din soluția adoptată în speța dată.

Completul de judecată reiterează că, instanța de recurs doar verifică dacă procedurile au fost conforme cerințelor art.6 din Convenție și dacă argumentele invocate au fost motivate în sensul acceptării sau respingerii acestora.

În accepțiunea Completului de judecată, pentru justa soluționare a acestei cauze, este imperios de a se atrage o atenție sporită la cele consemnate de către recurenți în cererile de recurs, în vederea respectării tuturor garanțiilor unui proces echitabil, în sensul art.6 § 1 din Convenție.

În concluzie, având în vedere motivarea insuficientă a soluției de achitare pronunțată de către instanța de apel, Colegiul penal lărgit constată că în speța discutată și-au găsit confirmare temeiurile invocate de recurenți și prevăzute în art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare pentru adoptarea unei soluții corecte, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art.436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererile de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursurile ordinare declarate, nominalizate în prezenta decizie, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu și de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Completul de judecată

d e c i d e :

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana și de către avocatul Donica Victoria în numele părții vătămate Xxxx, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2022, în cauza penală în privința inculpaților Postica Sergiu Mihail și Rîbca Igor Valentin, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral pe 19 septembrie 2023.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Talpă Boris

Daguța Sergiu

Eremciuc Ghenadie

Miron Aliona